

РЕШЕНИЕ

№ 18621

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2544** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на "КАУФЛАНД БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], чрез адв. Ц. от САК, срещу Решение № 260/20.02.2025г. по адм.н.д.20241110215097 по описа на СРС за 2024г., 110-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 002454/15.06.2023г. на директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите. С НП на касатора е наложена имуществена санкция в размер 25000лв. на основание чл. 210а във вр. с чл. 68в, вр. с чл. 68г, ал. 1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

В касационната жалба се излагат оплаквания за необоснованост и неправилност на решението. Въззивният съд не бил отчел цялостната фактическа обстановка, счита, че с деянието не е осъществено административно нарушение и дружеството неоснователно е санкционирано. В съдебно заседание, касаторът, представляван от адв. Р., поддържа касационната жалба. Моли съда да отмени НП като издадено в нарушение на материалния закон. При условията на евентуалност моли съда да измени решението в частта относно размера на наложената имуществена санкция, като същия бъде намален до установения минимум. Претендира разноски. В писмени бележки

поддържа касационната жалба по съображенията за постановяване на съдебното решение при допуснато нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Излага съображения, че дружеството не било задължено да предоставя на потребителите си информация относно предишни цени на стоките, думата „само“ не означава ценово намаление, касало се за стока, която не е в редовния асортимент, чл.65 от ЗЗП не намирал приложение.

Ответникът – директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите, не е изразил становище по касационната жалба и не е представяван по делото.

Прокурорът представи заключение за неоснователност на жалбата, намира съдебното решение правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, при приложението на чл. 218 от АПК, приема следното:

С процесното НП е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството за нелоялна търговска практика, извод за която бил направен след извършената на 13.03.2023 г. проверка в търговски обект на същото, при която било установено, че на потребителите се предлагали рекламни брошури с промоционални цени за периода понеделник 13.03.2023г. до неделя 19.03.2023г., като в брошурата със звездичка след цената са обозначени артикулите, които са специално предложение до изчерпване на количествата, а пред цената била поставена и думата „само“. След изискана информация от дружеството, постъпило писмо, според което в седмичната брошура се съдържали стоки с цени, изгодни спрямо категорията стоки в магазина, включително артикули, които не били част от редовния асортимент, при които количествата се заявявали само за нуждите на кампанията, често тези предложения се отбелязвали със звездичка. „препращащ към добре познат на потребителите текст: „Със звездичка са обозначени артикулите, които са специално предложение до изчерпване на наличностите.“, а звездичката била поставена в карето с цената за по-добра видимост, в брошурата присъствали и други специални предложения – комбинирана покупка. В Комисията била представена и справка с продажни цени на стоките по брошурата с предложението „само“, като при извършеното сравнение е установено, че цената е същата или по-ниска, установени са и артикули с по-висока цена. При така установеното, проверяващите органи от КЗП са приели, че написаното предложение „само“ до цената на брошурата означавало, че е много по-изгодно за потребителя да купи тази стока на предложената цена. Този извод е обоснован и с посочване на предишна цена в брошурата за други стоки, зачертана и посочена по-ниска цена, за които не е използвано предложението „само“. При последните стоки, потребителят нямал база за сравнение, а така използваната думичка сочела, че е имало друга цена, която не е записана, което водело до невъзможност за потребителя да се ориентира дали предишната предлагана цена е по-изгодна. Въз основа на тези данни и изводи бил съставен на дата 04.04.2023г. АУАН, за извършено нарушение на чл.68г, ал.1 вр. чл. 68в от ЗЗП, през периода 13.03.2023г. до 19.03.2023г., надлежно предявен и връчен на дружеството, при идентична фактическа обстановка и правна квалификация на нарушението, било издадено и оспореното предс СРС НП, с което на основание чл.210а ЗЗП, е наложена имуществена санкция на дружеството в размер на 5 0 000 лв.

За да потвърди НП, СРС е приел, че са спазени изискванията за издаването му от компетентен

орган, спазени изискванията за съдържание и форма, не са допуснати съществени процесуални нарушения, а по приложението на материалния закон е приел, че съвкупната преценка на фактическата обстановка и анализа на доказателствата, води до извода, че със своето действие дружеството е извършило административно нарушение, съставомерно по чл. 68 г., ал. 1, вр. чл. 68в ЗЗП. Решаващият извод на съда е, че предложението „САМО“ пред цената в брошурата означава, че е много по-изгодно за потребителя да купи конкретна стока на предложената цена точно в този момент и потребителят няма база за сравнение защо тази стока се предлага на посочената цена. Обозначението заблуждава, че е имало и друга цена, която не е записана, но е била доста по-висока, но няма предишна цена, по която потребителят да се ориентира дали предлаганата продажна цена „САМО“ е изгодна за него и колко е по-изгодна. Отхвърлено е приложение на чл. 28 от ЗАНН, предвид накрънените обществени отношения. Размерът на санкцията също е счетен, че е съответен на административното нарушение. По тези в обобщение съображения, но по подробни правни и фактически мотиви, СРС е потвърдил НП.

Правна преценка на касационната инстанция:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок въззивна жалба по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като решението е постановено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/ - чл.107, ал.2 НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият състав споделя и на основание чл. 221, ал.2 АПК препраща към мотивите му - обсъдени по-горе, в това число по съображение, че пред касационната инстанция са наведени идентични основания. При правилно установени фактически обстоятелства, относими към състава на нарушената разпоредба, СРС е извел и верни изводи за съставомерност на извършеното по посочената като нарушена разпоредба в АУАН и НП - чл. 68в ЗЗП, с която е въведена обща забрана за нелоялните търговски практики. Съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

Разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП посочва коя търговска практика е нелоялна, а именно такава, която противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата

потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.

Обосновано от СРС е приетото, че потребителят следва да има цялата - вярна и точна информация за стойността на продукта, сравнена с предишни негови цени, за да вземе своето информирано решение. Не се споделя доводът на касатора, че дружеството няма задължение да предоставя информация на потребителите за предишни цени на стоките и не е налице твърдяното нарушение. Този довод не съответства на обстоятелствата, посочени в рекламната му брошура за продуктите, обозначени като специални предложения и уточнителен текст, че цените са валидни за посочения период и до изчерпване на наличностите. Валидността на цените за посочен период, придружени от отбелязване на думата „САМО“, означава действително, че за този период на рекламната кампания цените на конкретни стоки са по-ниски от цените на същите стоки за друг период. След като търговецът акцентира в рекламната си брошура на размера на цената на даден продукт и като специално предложение за даден период, то за него възниква задължение –на основание задължението му за добросъвестност, да предостави цялата информация за така отправеното ценово предложение за да може на потребителят да вземе своето решение дали предлаганата цена действително е изгодна за него. Логически обосновани са изводите на съда, идентични с тези в АУАН и НП, че предложението „само“ до цената на част от артикулите в брошурата, за които не е посочена предишна цена, означава единствено ценово намаление, както и, че е много по-изгодно за потребителя да купи тази стока на предложената цена, без да е обяснено в самата брошура защо това е така.

Доводите на дружеството-касатор за различен смисъл на обозначението не съответства логически на съдържанието и контекста му в брошурата относно специалните ценови предложения. Търговецът е длъжен да предостави информацията относно всички характеристики на предлаганите от него продукти по начин, който не заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител. В случая в брошурата не е представена информацията относно предишна цена на стоките, специално предложение, което независимо от знанията, предпочитанията, очакванията, осведоменост, интелигентност и образователен ценз на средния потребител, негативно влияе на възможността му да се ориентира дали предложената продажна цена на стоката действително е по-изгодна за него или не.

Споделя се решаващият извод, че описаните в АУАН и НП действия от страна на касатора противоречат на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и променят или е възможно да променят съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга и към когото да насочени, изразяващо се в подканване/подтикване на потребителя, чрез послания пред цените на стоките, включително и чрез посланието „САМО“ да закупи стока като такава с по-изгодна цена, без потребителят да е информиран защо същата тази стока е с по-изгодна цена, както и, че тези действия следва да се квалифицират като осъществена от касатора "Кауфланд България ЕООД енд Ко" КД нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68в във вр. с чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП.

При безспорно установените обстоятелства, описани в АУАН и НП, правилен е изводът на СРС, че касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение от обективна страна – нелоялна търговска практика в хипотезата на чл.68г, ал.1, във вр. с чл.68в от ЗЗП чрез предоставянето на заблуждаваща информация.

Също следва да бъдат споделени изводите на СРС, че при обстоятелствата в конкретния случай е неприложим чл.28 ЗАНН. Действително деянието не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид, тъй като е довело до накърняване на правата на неограничен брой потребители, доколкото се касае за една от най-големите търговски вериги за хранителни продукти в страната. Правилно възраженията на

касатора квалифициране на случая като маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН са отхвърлени като неоснователни.

Като краен резултат, но при коригиращи мотиви, се споделя и извода на СРС за правилно приложение на санкционна разпоредба – чл.210а ЗЗП, мотивите изложени предвид размерите, предвидени за глобите - от 1000 до 30 000 лв., вместо предвидените размерите по същата разпоредба за имуществените санкции, налагани на юридическите лица. Тази преценка касационната инстанция обосновава и със задължението си да реши делото по същество по чл.227 АПК, предвид, че се касае за второ разглеждане на съдебен акт на СРС. Предвидената имуществена санкция за юридическите лица в диапазон от 2000 до 50 000 лева. по чл.210а от ЗЗП за нарушение на чл.68в , ал.1 вр. чл.68в ЗЗП, в конкретния случай е приложена в среден спрямо максимума размер - 25 000 лв. В процесното НП са изложени и мотиви за налагането на санкцията в посочения размер, които следва да бъдат споделени: за обществената му опасност, предвид широкия кръг от засегнатите потребители, тъй като се касае за най-големите търговски вериги за хранителни продукти в страната; изключително висока инфлация при цените хранителните продукти, при което всяко невярно твърдение води до заблуда на потребителите; предвид и размера на нетните приходи на дружеството е изключено налагането на санкция в минимален или около минималния размер, в това число с оглед постигане на целта по чл.12 ЗАНН на санкцията; отчетено е и обстоятелството, че нарушението е първо по ред, поради което е наложена санкция в среден размер.

В заключение касационният състав намира, че соченото касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК не се доказва по делото. Не се установяват и основания за отмяна, за които касационната инстанция следи служебно - неправилно приложение на материалния закон. При формиране на вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи, не се установяват порочни действия на въззивния съд, съответно не се констатира порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение. Като постановено в съответствие със закона, обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №260/20.10.2025г. по НАХД № 15097 по описа за 2024 г. на СРС, НО, 110-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.